

lade disse Folk fuldt ud komme til deres Ret og ikke gøre Forskel paa Embedsmænd, der har tjent længe, og andre, der har tjent færre Aar, men lade det være saaledes, at alle, naar de skal gaa, saa ogsaa pensioneres.

Jeg er af Sagførerne blevet bedt om at bemærke, at man føler det krænkende at skulle sættes paa en Karen, at det i tre Aar først skal prøves, om man bliver værdig til at indstilles som Sagfører eller ikke. Disse Sagførere, der for det meste allerede har en lang Praksis bag sig, som bliver brugt af Befolkningen og derfor maa siges at være anerkendte som dygtige i deres Fag, og som af sig selv vil miste deres Stilling, naar de ikke vil sætte sig ind i dansk Sprog og danske Retsforhold — de ansér ikke denne Karenstid for nødvendig. Den højtærede Justitsminister har vist Imødekommenhed i den Retning, at det er lovet, at det andet Spørgsmaal — Kravet om at faa Notariatet tildelt — skal blive ordnet i Løbet af denne Maaned, som jeg hørte. Men jeg synes heller ikke, der kan indvindes noget imod Kravet om, at man uden Karens og uden Attést anerkender disse Sagførere som ligeberettigede med de danske og ansetter dem som saadanne. Helt umuligt vil det være at vente med Afgørelsen i 3 Aar; thi inden den Tid kommer, udløber den Termin, inden hvilken vi skal have taget vor Beslutning, om vi vil optere for Tyskland eller ikke, og naar de vedkommende nu under den Forudsætning, at de efter 3 Aar bliver indsat som Sagførere, lader denne Termin gaa hen, og de saa derefter ikke bliver det, da er hele deres økonomiske Eksistens ruineret. Der maa altsaa træffes en anden Ordning, og jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister at være imødekommende overfor disse Ønsker fra Sagførernes Side.

Ligesaa er Lægerne, som har bedt om at maatte blive approberet og anerkendt som ægnede til at praktisere, forundrede over, at de slet ikke har faaet Svar endnu, saaledes at de ikke ved, hvorledes deres Stilling er. Ogsaa paa deres Vegne vilde jeg bede om, at Sagen maa blive fremskynnet, saaledes at der skabes klare Forhold, og saaledes at disse Mænd, der har tjent Befolkningen i saa mange Aar og haft en Tillidsstilling iblandt den, kan blive beroliget og kan blive ved at praktisere og udføre deres Gerning.

Jeg vil ogsaa gerne spørge, hvorledes den danske Statsregering stiller sig til Benyttelsen af de to Sprog, Dansk og Tysk, i Forvaltningen. Man begyndte med at udstede Forordningerne i begge Sprog,

men man er allerede nu kommet bort fra det. Ligesaa er Bestemmelserne angaaende Pasvisum og slige Ting, der jo vedkommer de enkelte Personer og mange Gange netop dem, der er tysktalende, affattede i dansk Sprog, ikke i tysk. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den Gang Preussen overtog disse Landsdele, blev man i mange Aar ved med at udstede Forordninger i begge Sprog. Jeg ved, at det er omstændeligt, at der hører et stort Apparat til; men jeg betragter det som en bydende Nødvendighed, naar man vil varetage Befolkningens Interesser og virkelig muliggøre det for den at sætte sig ind i, hvad dansk Lov og danske Forordninger kræver af den. Jeg vilde være taknemmelig, om jeg kunde faa et Svar om, hvad man tænker i den Retning, da man, som sagt, allerede er gaaet bort fra at benytte begge Sprog og over til udelukkende at anvende det ene, det danske, som Forvaltningssprog.

Jeg har benyttet Lejligheden til at vise, at der paa mange Omraader er en Del Utilfredshed og Mangel paa Tillid. Men jeg har ogsaa benyttet Lejligheden til at sige, at Danmark har begyndt paa en Vej, som jeg mener kan føre til noget godt, og jeg vil slutte med at udtale det Haab, at man udbygger det, man har begyndt paa det kulturelle Omraade, derhen, at der kan blive Tilfredshed og Tillid til den danske Stat kan styrkes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Refshauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Refshauge: Jeg vil gerne i en kort Bemærkning konstatere, at det ærede Medlem Hr. Schmidt har foreslaaet, at vi lader Spørgsmaalet om en Grænseflytning ude af Diskussion. Det viser, at det ærede Medlem har forstaaet, at dette Spørgsmaal ikke er diskutabelt i det danske Folketing. Jeg skal gerne gaa med til at lade dette Spørgsmaal ude af Diskussion; men jeg vil konstatere, at naar Spørgsmaalet er blevet diskuteret her, naar det er blevet taget op af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, er det sket paa Foranledning af Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Schmidt i denne Retning. Jeg billiger for øvrigt ikke alt, hvad der blev sagt af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen med Hensyn til Grænsespørgsmaalet. Jeg er villig til at lade dette Spørgsmaal ligge, og jeg er villig til at tage en Diskussion op med det ærede Medlem Hr. Schmidt om nationale og kulturelle Spørgsmaal i Sønderjylland og